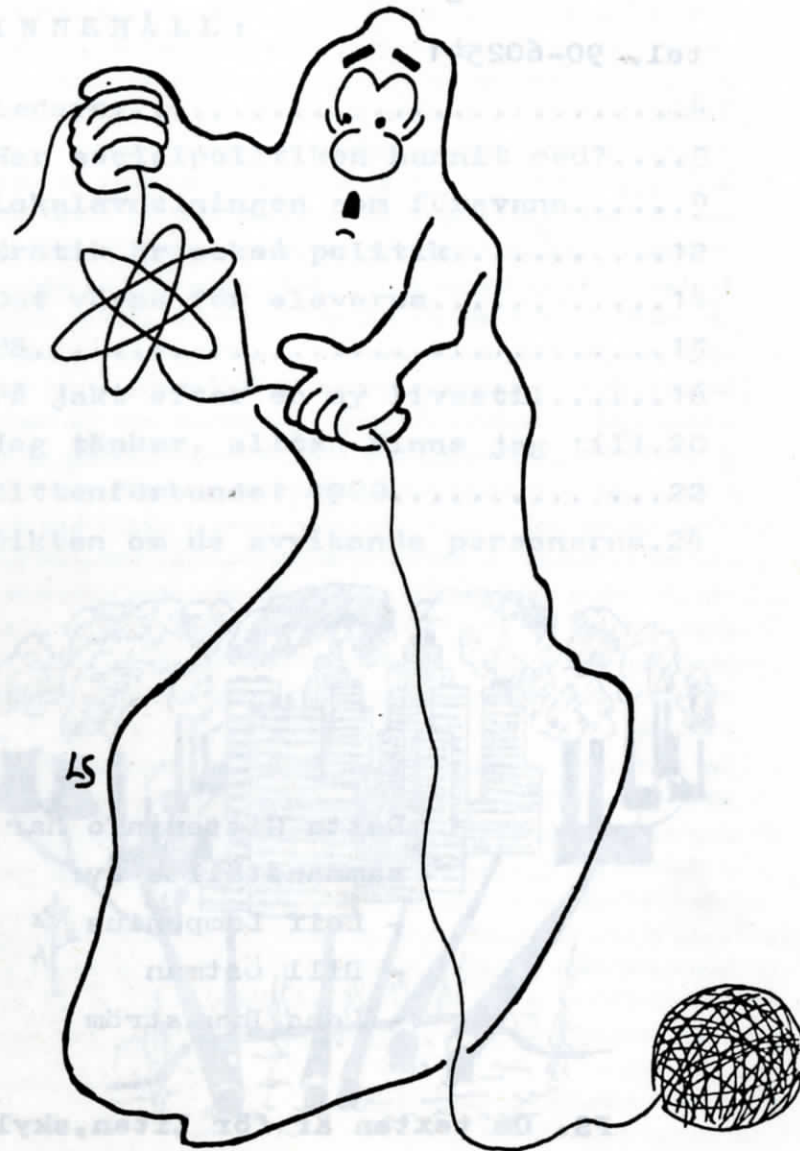

Dikten om de avvikande

Hör hit ni alla avvikande individer
Åldringar och invalider
zigenare och narkomaner
judar negrer papuaner
tjuvar rånare och skurkar
pensionärer spädbarn turkar
finlandssvenskar miljonärer
homor lesbos proletärer
hemmafruar fyllerister
ungdomar och kommunister
flyktingar och emigranter
terrorister gamla tanter
döva blinda religiösa
frånskilda och arbetslösa
kvinnor barn och mitteniter
sjuka feta och banditer
finniga och psykiskt störda
blyga fula överkörda
- om ni hör nånting som surrar
så är det bara vi som hurrar
och utmanar er till Ungdomens gåva i toner
med priset på fyra miljarder avvikande personer
Vår förtjusning är total
VEM VILL NU VARA HELT NORMAL?

Lena

Mitten-info ^{2/80}

VI NYSTAR OCH NYSTAR OCH SNART ÄR VI I EN JÄVLA HÄRVA.

MITTENFÖRBUNDET rf
Boulevarden 7 A
00120 Helsingfors 12
tel. 90-602541

Detta Mitteninfo har
sammanställts av:

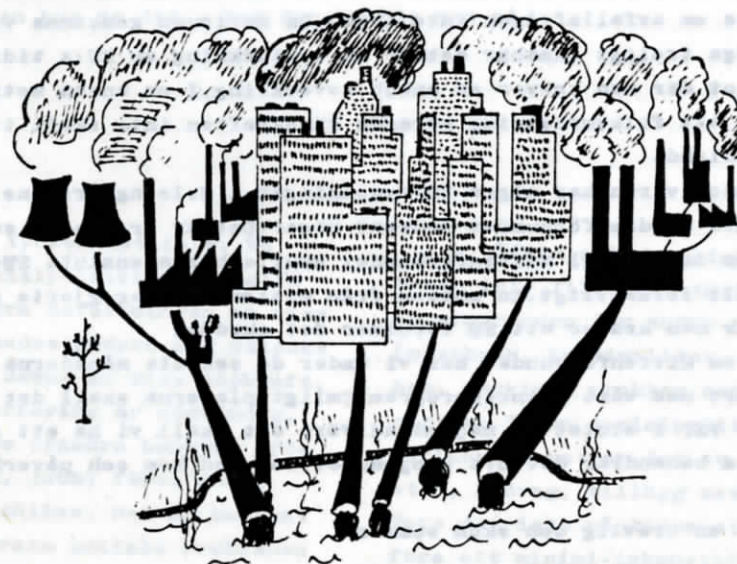
- Leif Lampenius
- Bill Östman
- Lena Brunström

PS. Om texten är för liten, skyll på Kaj.
Han har förminskat.

MITTENINFO 2/1980

INNEHÅLL:

Ledare.....	4
Har socialpolitiken hunnit med?.....	5
Lokalavdelningen som försvann.....	9
Erotik är också politik.....	12
Det våras för eleverna.....	14
PS.....	15
På jakt efter en ny livsstil.....	16
Jag tänker, alltså finns jag till.....	20
Mittenförbundet 1980.....	22
Dikten om de avvikande personerna.....	24

LEDARE

SU-kongressen den 24-25.5 i Hangö närmar sig med stormsteg. Kan konstateras att nästan en fjärdedel av alla motioner har skrivits av mittenmänniskor. Av dessa motioner kan nämnas som exempel: motion om diskriminering av homosexuella, om preventivmedel och gynekologer, om säkerhetspolitik, om aktivering av kvinnor till kommunala uppdrag samt en motion om vissa SU-lokalavdelningars anslutning till Ungdomsförbundet Moderat Höger.

Motionerna har fått ett ganska gott bemötande av centralstyrelsen men då läser est:s svar på motionen om diskriminering av av homosexuella verkar det faktiskt som est-medlemmarna skulle ha satt kaffet i vrångstrupen då de läst motionen. I motionen sägs i ett av yrkandena att SU bör verka för att Finland, i samråd med övriga nordiska länder, avskaffar all särbehandling av homosexuella samboende så att dessa konsekvent erhåller samma ställning som heterosexuella i sk. samvetsåktenskap. Dethär har SU-est inte velat godkänna utan man kräver i stället en utredning om konsekvenserna inom olika sektorer av homosexuellt samboende.

Moderaterna har i sina motioner närmast tagit upp frågor som berör kärnkraften. De kräver i en motion att kärnkraften bör avvecklas om avfallsfrågan inte löses. Om motionen godkänns vilket verkar föga troligt innebär dethär en uppluckring av SU:s tidigare beslut där man kräver en snabb avveckling. I en annan motion kräver de att folkomröstning rörande kärnkraften inte skall tillämpas i Finland.

Under våren har några SU-avdelningar i Helsingfors anslutit sig till Ungdomsförbundet Moderat Höger. Dethär är precis samma sak som om vi till Mittenförbundet skulle börja ansluta SU-avdelningar. Helt förkastligt. En motion från mittenhåll har gjorts om saken, där man kräver att SU fördömer det skedda.

Inom Mittenförbundet har vi under de senaste månaderna arbetat hårt med vårt principprogram. Enligt planerna skall det godkännas av PST i slutet av maj-månad. Före det skall vi ha ett seminarium som behandlar det nya programmet. Kom med, kom och påverka.

Ha en trevlig och skön sommar

Hälsningar Kaj

Har socialpolitiken hunnit med?

Vad kan vi lära av de primitiva samhällena? frågar Mats Brommels i boken "Överlevandets villkor". Med denna fråga vill han väcka oss till insikt om att det fanns saker som fungerade bättre före industrialiseringen.

1960- och 70-talen dominerades som bekant av tillväxthysteri. Slutet av förra decenniet präglades delvis av en attitydförändring till förmån för humanekologiska, sociala och psykologiska frågor.

Socialpolitiken har följt denna utveckling i spåren. Men hur är det - har den hunnit med på sistone?

Jag tycker det inte. En del av socialpolitikens uppgift är att säkra befolkningen en viss minimilevnadsstandard och således garantera denna en viss köpkraft. Inkomstöverföring är nödvändig, eftersom de primära behoven (föda, bostad, jobb) först måste tillfredsställas. Det är bevisat att de största sociala problemen finns inom de lägre socialgrupperna.

Ifall att de primära behoven inte tillfredsställs, så är grogrunden för andra problem (missbruk, kriminalitet, otrygghet, psykiska problem osv.) ypperlig. I den socialpolitiska världen blomstrar det av understöd, bidrag, tillägg osv. osv. Vore det inte på tiden att införa ett minimi-inkomstsystem för alla?

Lapptäckespolitik

Ibland brukar socialpolitiken kallas för lapptäckespolitik.

Orsaken till detta är att socialpolitiken inte idag utgör en del av hela samhällspolitiken och reformarbetet, utan i stället sysslar med att täppa till de värsta hålen. Många hål blir för övrigt aldrig täppta. Vilka hål som fylls beror ju på politikernas värderingar.

Ovannämnda åsikt beror delvis på en missuppfattning. Den del av socialpolitiken som kan anklagas för att syssla med lappskrädderi är socialvården. Men den utgör bara en liten del av hela socialpolitiken. De stora områden som socialpolitiken sysslar med är bl.a. arbets-, bostads-, och hälsovårdspolitik. Det preventiva arbetet sker till stor del på dessa områden. Men det oaktat måste vi ha socialvården kvar. Hur gärna vi än skulle vilja det så kommer vi inte att kunna eliminera de konkreta, akuta sociala problemen inom den närmaste tiden.

I vårt drömsamhälle, lokalsamhället, behövs inte socialpolitiken. Men idag lever vi tyvärr inte i ett demokratiskt, jämlikt och solidariskt närsamhälle. Därför måste vi se sanningen i vitögat och än så länge satsa ordentliga resurser på socialvården. Idag satsas det inte till-

räckligt. Det kan vi konstatera genom att ta en promenad i t.ex. Helsingfors.

Varför gör ingen något åt alla hemlösa alkoholister? Socialmyndigheterna gör en hel del, men så länge resurser saknas så förblir situationen otillfredsställande. Tillräckligt med utbildad personal som får ordentlig lön skulle vara ett steg i rätt riktning. Satsning på terapi, rehabilitering och informationsverksamhet är ett annat. Jag känner ett stort ansvar för alla dem som av olika orsaker går under idag. Gör du?

Varför alla missanpassade?

Men varifrån kommer då alla olyckliga, nedgångna och missanpassade människor? Jo, de är en produkt av det samhälle och den miljö som har skapats av industrialisering, automation, prestationshysteri, stress, alienation, urbanisering osv. Den naturliga följd av dessa faktorer är social utslagning för en del av befolkningen.

För att undvika denna utslagning måste det preventiva arbetet effektiveras. Detta måste ske genom en ny sorts arbets-, hälsovårds och bostadspolitik, som en del av reformarbetet i hela samhällspolitiken.

De sociala problemen får ofta

sin början i dåliga arbets- och bostadsförhållanden. Jag kan i detta sammanhang inte gå in på socialpolitikens alla delområden. Därför vill jag nu välja ett område som exempel; bostadspolitiken.

Den finländska bostadspolitiken utgår idag från kärnfamiljen. Det byggs mest bostäder som är anpassade till denna form. Bästa förutsättningar att få bostad har du naturligtvis om du råkar ha så mycket pengar sparade att någon bank beviljar lån. I städerna är det i det närmaste omöjligt att få tag på hyresbostäder. Det är ett måste att det börjar produceras mera hyresbostäder. Dessa bör vara utformade så att det också är möjligt att bo ensam eller i kollektiv. Vi måste ha möjlighet att forma våra liv enligt våra egna värderingar (i detta fall alltså själv välja hur vi bor) och inte enligt finska statens. Alltså: bygg fler ettor och tvåor för ensamma människor och stora lägenheter för att möjliggöra kollektivt boende.

Bostadsområdena är ett stort problem. Speciellt i städerna är det vanligt att studenterna bor skilt för sig, unga familjer för sig, pensionärer för sig osv. Detta är helt fel! Resultatet blir en onaturlig uppdelning i generationer och olika grupper. Vissa områden är också speciellt kända för att innevånarna för det

mesta hör till någon speciell socialgrupp. Denna generations- och socialgruppsuppdelning leder till dålig förståelse mellan de olika grupperna. Det är mycket viktigt att den blandning av människor som fanns förr och finns idag i småstäder och på landsbygden också blir självklar i större städer. Attityder och normer formas ju i umgänge med våra medmänniskor. För att de klyftor som idag finns mellan de olika grupperna ska försvinna, måste en naturlig blandning av alla människor finnas. Detta minskar också uppkomsten av alienation, brist på trygghet och gemenskap, alkoholism, kriminalitet m.m.

Fysisk miljö påverkar

Den fysiska utformningen av husen är mycket viktig, likaså den omgivande miljön. Vi måste slippa dessa vansinnigt fula betongklossar med en pytteliten sand- eller i värsta fall, asfaltgård. Höghus måste i och för sig finnas, men också dessa kan byggas trevligare. Minska på höjden, sätt färg på och variera arkitekturen! Det är också viktigt att varva små hus och höghus. Vi måste få mera grönområden och möjligheter till fritids- och kulturaktiviteter.

Varför belyser jag just bostadspolitiken? Jo, det är min fasta övertygelse att den direkta miljön påverkar människor i högsta

grad. Problemen i tätorter talar sitt tydliga språk. Om vi fortsätter att bädda för sociala problem genom dålig bostadspolitik, får vi verkligen skylla oss själva. Detta exempel går att överföra på socialpolitikens övriga sektorer.

Vad blir då summan av kardemumman? Jo, vi måste satsa mera resurser på hela socialpolitiken. För att detta ska kunna lösas måste socialpolitiken ses som en del av hela samhällspolitiken och inte som lapptäckespolitik. För de akuta sociala problem som finns måste vi ha en välutvecklad socialvård. Preventivt arbete måste få en större betydelse.

-8- Socialvårdens status måste höjas, ty de människor som just nu har problem måste ha rätt till hjälp nu. Dessa kan inte vänta på att vi småningom bygger upp ett lokalsamhälle.

Samhällsplanerarna måste lära sig av tidigare misstag och förändra planeringen. Det blir mycket billigare på lång sikt att genom mänskligare och vettigare planering förändra samhället innan vi får sociala problem. Även om detta kräver pengar nu, vinner vi definitivt på det i längden!

Vi måste utveckla vår människosyn. Långa gamla, dåliga normer måste bytas ut mot nya, fördomsfria och radikala. Men vi får inte radera våra gamla normer utan att ha hittat nya värderingar. Vi kan inte leva i ett normfritt samhälle. Den gemenskap, trygghet och ansvarskänsla som fanns i det gamla byasamhället behöver vi igen idag. Men vi behöver inte gamla fördomar, social och ekonomisk diskriminering, förtryck och kvasimoral. Låt oss hitta en syntes av gamla och nya goda idéer. 80-talets stora uppgift är att verkligen påbörja ett reformarbete för ett nytt, solidariskt, jämlikt, tryggt och fördomsfritt närsamhälle, där alla har rätt och möjlighet att leva ett rikt mänskligt liv.

Elisabeth Pohjanheimo

Lokalavdelningen som försvann

Den entusiastiska studeranden Y skall börja studera vid Helsingfors universitet. Hon är full av energi och vill gärna kasta sig in i studentlivet med allt vad därtill hör av nöjesliv och politisk verksamhet som hon hört sina föräldrar nostalgiskt berätta om.

Eftersom hon redan i skolan kände en viss sympati för det gröna Mittenförbundet (Y tycker nämligen om krukväxter, gurkor o.d.) bestämmer hon sig för att bli aktiv inom HUMS. I sin akademiska almanacka har hon läst att HUMS regelbundet anordnar möten, studiecirkel, programtillfällen och diskussioner samt sprider publikationer till medlemmarna och på universitetet. Det där tycker Y låter bra och hon slår en signal till ett av numren i almanackan.

- Jag skulle vilja bli aktiv i HUMS, säger hon åt den yrvakna personen i andra ändan av luren.

- HUMS, ja, äh, alltså, hördu det var verkligen trevligt. Här ska du få numret till Mittens kansli, ta och ring dit hördu så får du närmare upplysningar om hur man blir medlem!

- Jaha tack, säger Y något förvirrad och ringer till Mittens kansli.

- Jag vill bli medlem i HUMS, säger hon åt personen som svarar.

- Jaså HUMS, äh, ja. Ja hördu det enklaste är väl att ta kontakt med HUMS sekreterare och anmäla dig till honom eller hur?

- Javisst ja, säger Y, tack så mycket.

Hon lägger långsamt på luren och funderar på hur hon ska hita HUMS sekreterare bland de 20 000 studerandena på Helsingfors Universitet. Efter en snabb huvudräkning ger hon upp tanken. I stället börjar hon spana efter de regelbundna möten, studiecirklar, programtillfällen och diskussioner som hon vet att HUMS ordnar, men hon hittar dem aldrig och ger så småningom upp.

Det går en tid och så blir det val. Som genom ett trollslag är allt förändrat. Plötsligt går Y:s telefon het. En massa

Lite genant känns det förstas när hennes studiekamrater och presumtiva röstare frågar henne vad HUMS har för målsättningar, representanter för HUMS ringer och ber henne ställa upp i valet. Y tvekar länge - hur ska hon kunna ställa upp för en förening som hon egentligen aldrig sett röken av. Men inför de enträgna vädjandena ger hon till sist med sig och blir HUMS kandidat. Hon avbildas i en pampig broschyr med den stolta titeln "Sak och resultat". Vilken sak? undrar hon ibland i sina mörka stunder men skjuter snabbt ifrån sig tanken.

Köm med i vårt gäng

- Tja, vi är ju emot kärnkraften och sådär, svarar Y svävande.

- Men inte har vi ju något kärnkraftverk här vid uni, säger den klipska studiekamraten.

- Nej hum, det har vi ju inte, svarar Y och byter samtalsämne.

Så är valet över och Y finner sig sitta som representant för HUMS i ett av studentkårens utskott. Det trivs hon bra med, det enda som stör henne är att utskottet ibland vill ha reda på HUMS åsikt i någon fråga. Y avslöjar inte att hon faktiskt aldrig sett skynten av den förening som hon representerar, utan vänjer sig vid att alltid framföra sin personliga åsikt i sådanda situationer. Ibland känner hon sig nästan som Ludvig XIV då han utropade "Staten, det är jag!" - "HUMS, det är jag det", brukar hon uppmuntrande mumla för sig själv.

Men ibland känns det nog lite ensamt. Y börjar så smått längta efter att träffa någon annan av HUMS medlemmar. Det värsta är att hon inte vet om hon känner igen dem när hon möter dem. Hon har ju bara sett dem på bild. Men en dag stöter hon ihop med en person som hon kan svära på att hon har sett i "Sak och resultat". Utom sig av glädje rusar hon fram till personen och skriker:

- Hej, du är väl också medlem i HUMS?

Personen ser lite vilsekommen ut.

- HUMS, HUMS, väntas nu, det låter bekant.. Jo visst jo, jag sitter med i HUMS styrelse tror jag. Hur så?

Y är överlycklig.

- Då är du just den person jag söker. Jag skulle vilja fråga dig om en sak. Tycker du inte att vi borde ordna lite aktiviteter inom HUMS? Jag menar, det finns ju faktiskt rätt många svenskar här vid uni. Fler än vid dom flesta andra högskolor i Finland, faktiskt... Borde vi inte hålla nånsorts möte och hitta på nånting och sådär?

- Ett möte säger du? Styrelsemedlemmen ser fundersam ut. Jaa... vi BRUKAR visserligen inte, förstås, men... jaa hördu, varför inte egentligen? Hördu ta och ring mig något tag!

Styrelsemedlemmen rusar iväg innan Y hinna fråga efter hans telefonnummer. Men han verkade ju vara positivt inställd fastän tanken på ett möte tydligen var ny för honom, tänker Y hoppfullt. Kanske det ljusnar för HUMS trots allt...

Erotik är också politik!

Hälsa spiralen från mig
det perfekta preventivmedlet
som regelbundet får dig att
fara ihop kring stickande
plågor
och tänja dig i ångest över den
medicinska forskningens
inriktning och felsteg

(Birgitta Boucht)

Det finns inga bra preventivmedel. De säkraste preventivmedlen, p-piller och spiral, har biverkningar som inte är ordentligt utforskade. Vilka risker tar en kvinna egentligen då hon låter p-pillren ingripa i hela sitt hormonella system? Det vet ingen människa idag. Varför forskas det inte om preventivmedel? Är det för att det är ett område som anses gälla bara kvinnan och därför saknar egentlig betydelse?

Det har inom Mittenförbundet länge rått missnöje med den politiska debattens inriktning. Visst kan vi diskutera samhället i stort - ekonomi, energi, u-landsproblematik - men vi glömmar bort att samhället består av människor. Man kan inte ha en progressiv samhällssyn utan att ha en progressiv människosyn! Speciellt manliga politiker tenderar att underskatta privatlivets betydelse i politiken. Det

som rör våra allra intimaste angelägenheter ska vi hålla tyst om - det har ju ingenting med politik att göra!

Men vad är det annat än politik när riksdagen (till 75 procent bestående av män) beslutar att kvinnan inte får abort efter 12 graviditetsveckan? Är det inte politik då forskningspengar satsas på allting annat än på forskning som rör kvinnans kropp? När det "inte finns pengar" för smärtfria förlossningar? När köerna till gynekologerna blir allt längre för att det "inte finns råd" att inrätta nya gynekologtjänster? När miljontals kvinnor tvingas att lida av infektioner i underlivet därför att det inte forskas tillräckligt om preventivmedel och mensskydd?

Människan förnekas

Nej, privatlivet är också politiskt - om man inte erkänner det kommer samhället aldrig att kunna gå framåt. Sexuallivet är en väsentlig del av människans liv - att förneka dess betydelse är att förneka människan själv. Det här har särskilt de homosexuella i vårt "fördomsfria" samhälle fått erfara. Mitt ibland oss lever en stor grupp människor som förnekas av samhället, av lagarna och politikerna, av kyrkan och ofta också av sina medmänniskor. De homosexuella diskrimineras på alla områden. De har svårt att få arbete och bostad. Lagen förbjuder dem t.o.m. att offentligt protestera mot det sätt de

behandlas på - det s.k. uppmaningsförbudet i strafflagen hindrar dem att sprida upplysning om sin situation. För att över huvud taget kunna överleva tvingas de förneka sin sexualitet och sitt känsloliv - igen exempel på hur det privata och det politiska är inflätat i varandra.

Vi måste på något sätt avskaffa den här konstlade skiljelinjen mellan det privata och det politiska. Vad beror den på? Är det så att våra manliga politiker är så upptagna av sin politik att de inte hinner med sitt privatliv, och eftersom de själva inte har något privatliv, tycker de inte heller att någon annans privatliv är särskilt viktigt. Men finns det faktiskt inga mänskliga politiker, politiker med förmåga att leva sig in i andra människors situation? Kan en manlig politiker aldrig förstå kvinnornas problem? Kan en heterosexuell politiker aldrig förstå de homosexuellas problem? Hur ska vårt samhälle kunna bli bättre om det sköts av människor som inte har några känslor i kroppen?

Mittenförbundet har alltid sagt sig arbeta för ett mjukare samhälle. I dag borde vi ha kommit så långt att vi kan erkänna för oss själva: Inget mjukare samhälle utan en mjukare människa!

Lena Brunström

Det våras för eleverna

Förutom att Mitteneleverna har haft möte i Vasa den 19.4 och att Elevriksdagen oroväckande närmar sig så börjar det bli vår. I och med att vårkänslorna tar vid skingras vi för sommar och fritid och kontakterna mellan oss upphör för en tid. Många har säkert redan sommaren fullplanerad med program av olika slag. Personligen ska jag in i militären, så vi ses väl inte på ett tag.

Då vi är upptagna med sommarens alla program så borde vi samtidigt gå igenom årets sista händelser inom Mitten och tänka efter. På vilken punkt är Mitten bra och när är förbundet dåligt? Samtidigt borde vi intressera oss för aktuella saker och ta del av vad som händer ute i världen. För under sommaren har vi tid att komma på nya idéer och samtidigt begrunda alla Mittens idéer som redan finns nedskrivna. För oss elever gäller det ju hur vi ska ändra skolan till en skola där man trivs och lär sig att själv tänka och ta egna initiativ. Frågan är bara hur.

Vi ska ingalunda tro att diskussionerna borde upphöra i och med att FSS har fått sitt nya UPU-program godkänt nu på elevriksdagen. Tvärtom, efteråt kan man

mera gå in på detaljlösningar och till och med konstatera att det och det var fel i programmet - så kasta inte bort UPU-programmet utan studera andra organisationers motsvarande program, jämför och kom med egna idéer.

Debatten får inte avstanna så ryck upp er - bra vore det om något seminarium kunde hållas, kanske i slutet av sommarn så att man gemensamt kunde gå igenom vad man kommit till.

Ja Elevriksdagen bör ha gått bra om vi höll ihop, för i skrivande stund vet man inget annat än att vi borde ha runt 600 fullmakter. Moderaterna torde ha något mindre men vem vet just nu hur det kommer att gå.

Axel Rappe
skolpol. sekr.

PS: VAD SADE ERIK?

Elevriksdagen sade faktiskt en hel del. Allmänt taget var elevriksdagen lugn och fridfull, inga värre bråk förekom. Moderaterna som många varit oroliga för visade sig vara svagare än väntat. Mittenmänniskorna hade

trots allt jobbat förbaskat bra och förtjänar ett stort tack för fullmaktssamlandet som kanske inte varit lika lätt som tidigare år.

Det utbildningspolitiska programförslaget var faktiskt den enda frågan som förorsakade riktigt ordentlig diskussion och några omröstningar med. Men som sagts här tidigare bör debatten fortsätta. I och med att FSS nu har ett nytt program är inte skolan eller FSS syn på skolan färdig. Arbetet fortsätter.

Ny ordförande blev Charlotta Aschan från Esbo. Övriga mitten-elever i styrelsen är Tinka Jungar, Jakobstad (Sixten Sandström, Karleby), Lena Berg, Korsholm (Elisabeth Othman, Vasa), Marina Klåvus, Närpes (Chris Nybacka, Närpes), Tom Holmberg, Hangö (Kaj Takolander, Kotka), Nina Linder, Helsingfors (Anna-Stina Wahlberg, Kyrkslätt), Lena Aschan, Ekenäs (Eivor Söderström, Hangö).

I FSS nya styrelse sitter vidare tre moderater, en vänsterrepresentant och en obunden

Tom Kankkonen

PS Lokalavdelningen som kom igen!

Mittenförbundets stora och vackra lokalavdelning vid Helsingfors Universitet, m.a.o. HUMS, höll årsmöte 29 april. Ett femtontal mittenstuderande dök upp, inspirerade av vårsolen och gen.sekr. Sukanens kallelse.

Mötet kunde konstatera att verksamheten under det gångna året varit aningen ensidig och kortfattad, och den nya styrelsen fick rikligt med tips och goda råd för kommande aktiviteter. Förutsättningarna för en intensifierad egen verksamhet borde rimligtvis finnas under året eftersom verksamhetsåret är fritt från studentkårsval.

Ordförandeklubban svingas i den nya styrelsen av Lena Brunström. Övriga medlemmar i styrelsen är Anne Ekblom, Peter Iiskola, Lasse Nylund, Marianne Ojanen, Tom Sukanen, Renata Svedlin, Moa Thors och Monika Wikström. En lysande kombination av erfarna och nya krafter.

M-infos redaktion önskar HUMS lycka till i kampen för centeridealen bland alla studerande på det Stora Universitetet.

red.

På jakt efter en ny livsstil

Med förbundsmötesdiskussionerna om livsstil, könsroller mm. i gott minne har den norske filosofen Arne Naess' bok varit mycket stimulerande att läsa. Att hitta en nästan 70-årig professor som går till kamp mot de invanda teknokratiska tankegångarna och som drar upp ramar för en filosofi som baserar sig på ekologiskt tänkande - ja, det var en mycket upplivande upptäckt.

I det följande tänker jag göra ett försök att förmedla en del av de tankar och intryck boken "Ekologi, samfunn og livsstil" har gett mig.

Ekosofi T kallar Naess sin ekologiskt baserade filosofi. (vad "T" egentligen stod för fick jag aldrig riktigt klart för mig, men det kanske inte har så stor betydelse) Naess utgår från att vi inte kan bemöta miljökrisen snävt begränsat i form av ny befolkningspolitik, resurspolitik eller en ny föroreningsfri teknologi. Svaret är bra mycket mer komplicerat och kräver förståelse

för sammanhållningen och samspelen inom biosfären. Dessutom kommer det här svaret att beröra alla delar av samhället och med and-

ra ord föra fram till en annan livsstil.

Känt från tidigare är kanske Naess indelning i djupa och grunda ekologiska rörelser. De grunda ekologiska rörelserna begränsar sig till bekämpning av föroreningar och resurstömning, medan de djupa förutom detta även upptar kamp mot befolkningstillväxten och klassstrukturen samt kämpar för lokal autonomi, decentralisering, självförsörjning, kvalitativ mångsidighet, upprätthållandet

av mångfald och symbiotisk samlevnad och värnar om biosfärisk jämlikhet samt system och relationstänkandet.

Viktigast i denna uppräknings är kanske att inse att de grunda ekologiska rörelserna uppfattar de ekologiska frågorna mycket ytligare och begränsar sig således till att enbart snygga upp en aning de skador dagens teknosystem åstadkommer.

Kampen mot befolkningstillväxten bör naturligtvis föras utgående från vad som ekologiskt kan anses vara överbefolkade områden. Och ser vi på befolkningsmängd i relation till konsumtionsmöns-ten och tillbudsstående resurser ger det snabbt vid hand att det snarast är Europa som är överbefolkat - inte u-länderna. Om system- och relationstänkandet har Naess poängterat bl.a. följande; vi bör utgå från att allt hänger samman med allt annat och att helheten är ett fält av relationer och samverkan. Mänskan och tingen är bara knutpunkter i detta fält.

Liksom Erik Damman i "Framtiden i våra händer" säger Naess att ekologiskt riktigt tänkande framför allt kräver en mentalitetsändring. För att kunna bygga upp våra liv, vårt samhälle på nytt enligt ekologins grundprinciper måste vi alltså omvärdera allt från grunden och på nytt analysera oss fram till vad som

är viktigt, eller rätt och riktigt i världen. En omvärdering behöver ju inte betyda att man förkastar allt som man tidigare trott och byggt på, det betyder inte att vi svänger världen upp och ned. Men det betyder utan vidare att vi måste vara beredda att se på omvärlden och oss själva med nya ögon.

Jag är i behov av...

Just behoven i vår värld, vad vi anser oss själva nödvändigtvis behöva m.m. är något som Naess nagelfar ordentligt. Att "behoven av mera parkeringsplatser" är något som vi kan inse att är konstgjorda eller andra hands behov, men det är inte lika säkert att vi i-landsbor är villiga att på samma sätt gå igenom det vi anser vara absolut nödvändigt för vår personliga existens. Ekologin ger nog oss rätt till att tillfredsställa alla fundamentala behov, medan de vanemässiga behoven är något som kritiserats hårt.

Naess uppställer självrealiserande som det som man bör eftersträva i livet. Självrealisering är då något som bör uppfattas rätt vidsträckt, alla fundamentala behov är t.ex. något som jag uppfattat att Naess inordnar under självrealisering. Självrealisering innebär också sökande efter sanning och genom att undertrycka självrealiseringspotentialer i dig själv el-

ler andra omöjliggör du fullständig självrealisering. Ytterligare för att utveckla självrealiseringen bör man också delta i normkonflikter och välja det handlingsalternativ som bäst befämjar långsiktig, universell och maximal reducering av undertryckandet av självrealiseringspotentialer. Den enda begränsningen för självrealiseringen bildas egentligen av de ekologiska ramarna.

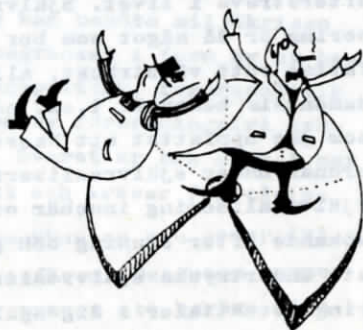
Känsla, värde och verklighet

En av de mest grundläggande orsakerna till att de teknokratiska tankegångarna är så inbitna och samtidigt så destruktiva är den konstlade åtskillnaden mellan känslor och absolut fakta. Naess tror inte att det finns något absolut, allting är mer eller mindre beroende på hur, var och när man ser något, vem som uppfattar det. Lättast är kanske dethär att förstå då vi tänker på olika kulturer och olika traditioner. Samma händelse kan uppfattas och tolkas på vitt skilda

sätt av olika människor.

Vi gör oss själva en björntjänst genom att låtsas att det existerar givna normer mot vilket allt kan jämföras eller mätas. Det är just på dylikt teknokratiska tankegångar baserats och helt infiltrerat vår västerländska kultur, och det förefaller som om större förutsättningar att förstå deras bedräglighet först ges oss då vi försöker applicera dessa "normer" på andra kulturer. Vi har inte bara lyckats göra oss till emotionellt handikappade i vårt västerländska civiliserade samhälle genom vårt strikta normsystem, utan också slagit sönder mångfalden och variationsrikedomen och byggt oss ett stelt och sterilt samhälle.

Naess uppfattning bekräftas ju ytterligare av våra egna diskussioner om samhälle, könsroller, värderingar mm. I stället för att som vi säga "Erotik är också politik" för att ta ett exempel, säger Naess egentligen "allting är politik, och att tro något an-

DET ÄR MYCKET SOM ÄR FÖR STORT NUFÖRTIDEN. STOR-STOCKHOLM ÄR FÖR STORT, STORMAKTERNA ÄR FÖR STORA OCH STORDRIFTEN I STORKOMMUNERNAS STORINDUSTRIER ÄR OLIDLIGT STOR OCH DET FINNS ALLDELES FÖR STORA STORLEKAR OCH STORFÖRETAGRE OCH STORKANONER AV OLIKA SLAG OCH I KÄFTEN ÄR DOM STORA PÅ TOK FÖR STORA. DET ENDA SOM ÄR FÖR LITET ÄR HUVET PÅ DOM SOM GÖR ALLTING FÖR STORT.

TAGE DANIELSSON

nat är att bedra sig själv." Det finns således enligt hans uppfattning inget s.k. fackspråk (sakligt, objektivt framhävande av vissa fakta...), för det finns inget objektivt. Allt står i relation till t.ex. talarens egna normer och värderingar och fikonspråket är enbart en strävan att försvåra kommunikationen. Det "sakliga" och "objektiva" står alltid i relation till dig själv, varför känslomässiga värderingar och "sakliga argument" egentligen är ett och samma.

Avskaffa allt elit-tänkande kring "expertis" som talar fikonspråk, ta bort glorien kring vetenskapsmännen som tror sig veta mest och säg ut i klartext att deras uttalanden i grund och botten bygger på lika personliga värderingar och uppfattningar som vems som helst annans, uppmärksam oss Naess (å de tycker ja åxå).

Renata

P.S. Arne Naess: Økologi, samfunn og livsstil. Oslo 1974. Finns att få från t.ex. Åbo Akademis bibliotek där den har varit kursbok,

Jag tänker - alltså finns jag till

Så lär Descartes ha uttryckt sig redan på medeltiden. I våra dagar behövs det också en hel del tänkande och handlande för att också kommande generationer skall kunna tillämpa Descartes' filosofiska funderingar helt praktiskt.

Till saken - i Otnäs kände vi ett stort behov av att utreda saker och ting lite närmare. Så vi startade en studiecirkel kallad "80-talets problemställningar". Att kalla det hela en studiecirkel är kanske felaktigt. Vi strävar nämligen också att nå en större krets studerande. De flesta av våra tillfällen kommer därför att vara öppna för alla och envar - det vi tänker behandla angår ju ändå de flesta.

Vad har vi då ansett vara viktigt? Vid vår första träff den 12 mars diskuterade vi kärnkraft och alternativa energikällor (passligt inför den stora demonstrationen). Henka Hausen visade EAK:s diaserie och framtidens energiproblem dryftades. I och med att vi inte godkänner kärnkraften betyder det att vi

måste satsa betydligt hårdare på alternativen. En ny syn på hela tillväxtideologin måste tas i beaktande.

Följande gång den 1 april diskuterade vi samhällsplaneringen - dess utveckling till våra dagar och hur vi vill att framtiden

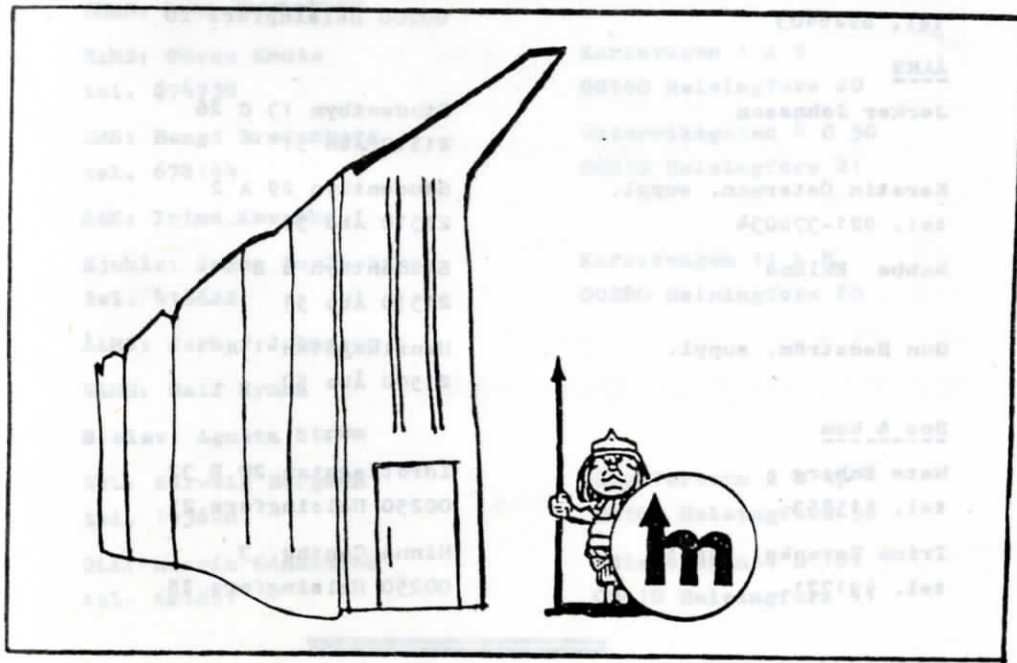
dens bostads- och trafikplanering ska te sig.

På programmet för i vår har vi annu en bredare upplagd diskussionskväll om nedrustning, civilförsvar och våldstendenser i samhället. Som inledare har vi inbjudit Göran von Bonsdorff, Mårten Ringbom och Kjell Ewalds. Alla som läser det här och är intresserade är givetvis välkomna den 5 maj.

Den 17-18 maj blir det ett seminarium på TF:s sportstuga i Noux med tema vår människosyn. Denna viktiga fråga som väl är rätt diffus för de flesta är något som vi bör fästa betydligt större uppmärksamhet på i vårt allt mera tekniskt inriktade samhälle.

Samtidigt skulle jag vilja ta upp frågan om mans- och kvinnoroller. Är männen faktiskt så känsloladdade och teknokratiska som vissa "upplysta" kvinnor vill påskina och vad ska vi göra för att avhjälpa saken i så fall. Dessutom borde vi diskutera en mjukare livsstil, dvs. hur man allmänt taget ska få folk att visa mera känslor, tänka mera på varandra - bli humanare. Är inte ändå goda mänskliga kontakter en grundförutsättning för ett lyckligt liv?

På hösten fortsätter vi och tar upp bl.a. frågor som den nya ekonomiska världsordningen, automatiseringen, miljövård samt tillväxt- och konsumtionstendenser.

Mittensförbundet 1980

FÖRBUNDSSTYRELSEN

Kaj Grahn, förbundsordförande
tel. 4550285

Elisabeth Pohjanheimo, viceordf.
tel. 6942558

Bill Östman, viceordf.
tel. 467981

HUMS

Renata Svedlin
tel. 660946

Lena Brunström, suppl.
tel. 6926403

ÅAMS

Jerker Johnsson

Kerstin Österman, suppl.
tel. 921-376034

Rabbe Eklund

Gun Hedström, suppl.

Soc. & kom

Mats Enberg
tel. 415853

Irina Kovanko, suppl.
tel. 491771

Östankvigränd 1 C 60
02100 Esbo 10

Lappvikagatan 12 B 34
00180 Helsingfors 18

Bistervägen 11 F 136
02150 Esbo 15

Petersgatan 15 D 117
00140 Helsingfors 14

Drumsövägen 34 D 21
00200 Helsingfors 20

Studentbyn 13 C 26
21510 Åbo 51

Studentbyn 29 A 2
21510 Åbo 51

Studentbyn 8 B 1
21510 Åbo 51

Henriksgratan 1 A 1
21500 Åbo 50

Idrottsgatan 20 B 32
00250 Helsingfors 25

Minna Canthg. 3
00250 Helsingfors 25

Mittenslelevarna

Agneta Ström
tel. 961-40214

Jan Stenman, suppl.

Johan Ahlroth
tel. 501336

Nina Linder, suppl.

66530 Kvevlax

Helsingforsv. 2 F 37
02700 Grankulla

CENTRAKANSLIET

Tom Sukanen, generalsekreterare
tel. 338757

Axel Rappe, skolpol. sekreterare

Raseborgsvägen 3 A 2
00900 Helsingfors 90

ARBETSUTSKOTTET

Michaela Aschan, ordförande
tel. 427477

Gräsavägen 11 F
02160 Esbo 16

LOKALA VDELNINGARNA

HUMS: Lena Brunström

HAMS: Göran Knuts
tel. 674738

OMS: Bengt Bredenberg
tel. 678144

S&K: Irina Kovanko

Sjukis: Jonna Serlachius
tel. 414622

ÅAMS: Jerker Johnsson

VAMS: Ralf Nyman

M.elev: Agneta Ström

SYL: Solveig Bergman
tel. 143628

OLL: Henrik Sandström
tel. 661851

Karlavägen 1 A 9
00200 Helsingfors 20

Östervikagatan 4 C 50
00210 Helsingfors 21

Koroisvägen 11 A 8
00280 Helsingfors 28

Semaförbron 2 B 49
00500 Helsingfors 50

Odlarevägen 4 D 101
00410 Helsingfors 41